

nævnes i dette Øjeblik. At der nu ved en ny Lønningslov, som delvis gaar frem efter nye Principper, kan komme saadanne Forhold, at to Mænd, der i og for sig havde fortjent samme Stigning, bleve stillede saaledes, at den ene steg mere end den anden, mener jeg ikke, der er noget at sige til. Men naar Forholdet er saa grelt, at paa en saa lang Aarrække som 6—7 Aar den ældre bliver daarligere lønnet end den yngre, forekommer det mig saa uheldigt for de Mænd, det gaar ud over, at der er Grund til at rette det, saa meget mere, som den pekuniære Betydning af dette Forhold i Virkeligheden er ringe for Statskassen. Hvis man nemlig tænker sig, at man ved en Anmærkning paa Finansloven tillagde disse Overlærere, der ere komne i denne uheldige Stilling, 4 Aars ekstra Anciennet — det vil nemlig være tilstrækkeligt til fuldstændig at rette Forholdet —, vil det paa det nuværende Finanslovsforslag betyde en Merudgift af 10,800 Kr. Denne Merudgift vil saa falde Aar for Aar, og i 1915 vil den være gaaet ned til 400 Kr. og derefter være falden bort. Jeg henviser ogsaa dette Punkt til den højtærede Kultusministers Overvejelse, om der ikke der er en Retfærdighedshandling at foretage. Den kan foretages, uden at det i Virkeligheden betyder noget videre.

Endelig er der et tredje Punkt, jeg vil omtale. Den Gang Lønningsloven for de højere Almenskoler blev vedtagen i 1908, omfattede denne Lov kun de mandlige Lærere, medens den ikke omfattede Lærerinderne. Det Andragende, som var den umiddelbare Anledning til, at Lønningsloven kom frem fra Ministeriets Side, omfattede heller ikke Lærerinderne, og Grunden var den, at Lærerindernes Lønningslov var af temmelig ny Dato, og det da ganske naturligt fandtes uheldigt at forlange Forandring i en Lov, som kun var nogle faa Aar gammel. Men der er senere kommet forskellige nye Momenter til. For det første er nu altsaa Lærernes Lønningslov vedtagen, og derved er det Forhold, som oprindeligt var bragt til Veje mellem Lærerindernes og Lærernes Løn, forrykket, saa alene af den Grund synes der at være Grund til ogsaa at fremsætte Forslag til en ny Lønningslov for det kvindelige Personale og igen bringe deres Løn i det

gamle Forhold til de mandlige Læreres Løn. Det var saaledes, at Lærerindernes Løn omtrent udgjorde $\frac{3}{4}$ eller $\frac{5}{6}$ af Lærernes. Og der er kommet endnu et nyt Moment til, idet nemlig Loven om Almuelærerinders Løn nu har bragt deres Løn saa nær op mod Statsskolelærerinders Løn, at der derved bliver et urimeligt Forhold. Det skulde jo dog være saaledes, at det at komme ind som Lærerinde ved Statens højere Almenskoler var noget, kun de dygtigste kunde gøre sig Haab om og stræbe efter, og det skulde ogsaa være saaledes, at Statsskolerne overfor sine Lærerinder stille ganske anderledes Fordringer til Uddannelse og Viden, end Kommuneskolen behøver at stille, men saa er det uheldigt, at deres Løn kun i ganske ringe Grad staar over Almuelærerindernes. Dette Forhold blev i Fjor ved Finanslovens første Behandling fremført af det ærede Medlem fra Slagelse (Lange), og jeg kan i et og alt gøre de Ord, han den Gang talte, til mine.

Jeg vil tilføje een lille Ting. Jeg er ganske enig med det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Birck), naar han forleden Dag mente, at det ikke var Tiden til at komme med nye Lønningskrav for Statsfunktionærerne; men jeg maa hævde, at dette her ikke kan kaldes et nyt Lønningskrav. Det er ganske simpelt en nødvendig Følge af den allerede vedtagne Lønningslov; det er et lille Punkt, som nødvendigt hører sammen med denne, og som man derfor bør gennemføre og regne med til den Omgang Lønningsforbedringer, som nu efterhaanden er kommen omtrent alle Statsfunktionærernes Rækker igennem.

Kvist: Det er nogle Forhold vedrørende det foreliggende Budget, der give mig Anledning til at forlange Ordet. Det første Forhold, jeg vil omtale med et Par Ord, vedrører Nibe Havn. Nibe By er saaledes stillet, at Havnekassen i Øjeblikket ikke er i Stand til at afholde de nødvendige Administrationsudgifter og Udgifterne til Forrentning og Afdrag af et Kreditforeningslaan, som Havnekassen har optaget, og naar saa hertil endvidere kommer Udgiften til Forrentning og Afdrag til Statskassen, vil man let forstaa,